

Pyhän Hengen odotus

Joh. 7: 37-39

J u h l a n suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat, niin kuin kirjoituksissa sanotaan.” Tällä Jeesus tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Vielä ei Henki ollut tullut, koska Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu.

Tässä tekstissä Jeesus on Jerusalemissa lehtimajanjuhlassa. Juhlassa muisteltiin sitä, miten Jumala suojeli ja johdatti israelilaisia matkalla Egyptin orjuudesta luvattuun maahan. Matkana aikana kansa asui väliaikaisissa suojissa, joista juhla sai nimensä (3. Moos. 23:43). Lehtimajanjuhlaa vietettiin vuosittain useamman päivän ajan. Ihmiset kokoontuivat suurina joukkoina Jerusalemiin ja valmistautuivat juhliimaan ilon ja toveruuden hengessä.

Juhla oli myös iloinen sadonkorjuujuhla, jossa kiitettiin Jumalaa sadosta. Juutalaiset halusivat tunnustaa riippuvuutensa Jumalaa, joka antaa sateen. Ilman sadetta ei ole satoa. Juhlaan oli liitetty vesiseremonia. Kulkueena haettiin astialla vettä Siloan altaasta. Vesi kaadettiin temppeleissä olevalle alttarille juomauhrina. Jumalaa muistettiin tässä hetkessä, ei vain veden, vaan ennen kaikkea pelastuksen antajana Jesajan kirjan sanojen mukaan: Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä (Jes. 12:3).

Juhlan viimeisenä päivänä oli tärkeä, juhlallinen kokoontuminen. Juuri tällöin Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ”Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat.” Jeesus viittaa sanoillaan useaan

Vanhan testamentin kirjoitukseen, jossa Jumala on virvoittavien vesien lähde (Jes. 12:3, 55:1, 58:11, Hes. 47:1, Joel 3:18, Sak. 13:1, 14:8).

Jeesus tarjoaa sitä, mitä juhla ei voinut vesiseremonioineen antaa: lopullisen avun ihmisen janoon ja kaipaukseen tulla pelastetuksi. Jeesus kutsuu ihmisiä itsensä luo pelastumaan. Pelastus ei löytynyt enää temppeleistä alttarin ääreltä, vaan Jeesuksen luota. Astiallinen vettä Siloan altaasta kannettuna temppelein alttarille oli pientä verrattuna siihen, mitä Jeesus pystyy antamaan. Juutalaisuus rituaaleineen on esikuvaa Jeesukselle, joka on lopullinen täyttymys. Jeesus tarjoaa häneen uskoville elävää vettä, ikuisen elämän ja Pyhän Hengen, joka tyynnyttää pelastuksen janoa ja kaipauksen. Jeesus kutsuu Jesajan kirjan hengessä ihmisiä luokseen: Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, kuulkaa, niin te saatte elää! (Jes. 55:3)

Helluntaina Pyhän Hengen vedet alkoivat virrata taivaasta, kirkko syntyi, tuhannet pelastuivat kuultuaan sanoman Jeesuksesta (Ap.t. 2:1-41). Sama virta jatkaa kulkuaan. Ne, jotka tulevat Jeesuksen luo, saavat Pyhän Hengen lahjaksi. Pyhä Henki tuo ihmisen sisimpään rauhan, ilon ja vakuutuksen: minäkin saan olla Jumalan lapsi ja Taivaan kansalainen.

Elämän lähde tekee meidät osallisiksi elämästä. Jeesus antaa ikuisen elämän lisäksi myös mielekkään elämän jo täällä ajassa. Kristitystä tulee itsestään elävän veden lähde ja jakelulaite. Kristittyjen on tarkoitus olla kutsuvia lähteitä, jotka johdattavat muita Jeesuksen, todellisen elämän täyttymyksen luokse. Jeesuksen, pelastuksen lähteen luo saamme aina tulla ammentamaan vettä, kun kaipaamme pelastusta ja mielekkyyttä elämäämme.

Kirsi Heikkinen
seurakuntapastori

Lapsityön kuulumisia poikkeusajalta

Työssäni somen käyttö ei ole ollut kovin aktiivista ennen poikkeusaikaa. Tämän tyyppiä videoita, joita nyt poikkeusaikana olemme tehneet, en ole aiemmin tehnyt työssäni. Seurakunnan lapsityö on ollut somessa suhteellisen vähän aikaa ennen poikkeusaikaa. Saimme melko vasta perustettua työmuodollemme oman facebook-sivun Sotkamon srk lapsityö ja instagram-tilin sotkamonsrklapsityö. Työmme muuttui lähestulkoon yhdessä yössä täysin. Perheet ja lapset eivät enää päässeet toimintaan paikan päälle mukaan, vaan siirryimme kokonaan soomeen. Käytännössä digiloikka on tarkoittanut sitä, että viikottaiset lapsityön kuulumiset tai tervehdykset facebookissa ovat vaihtuneet päivittäisiin videoihin eri teemoilla facebookissa ja instagramissa. Aivan uudet tavat ja uudet välineet piti ottaa käyttöön ja nopeasti haltuun. Yhtäkkiä emme enää kohdanneet perheitä ja lapsia kasvotusten vaan internetissä videoidemme välityksellä. Työmme on niin käytännönläheistä, että tietokoneella emme juuri vietä työssä aikaa. Kokemuksen puute on ollut yksi haaste digiloikassa. Yllättäen huomasimmekin tekemämme työtä lähes tuntemattomalla kentällä oudoilla välineillä. Käytössämme on olleet kännykät, joihin nopealla aikataululla lasisimme videoteko-ohjelmia ja opettelimme käyttämään niitä. Kodeistamme olemme löytäneet lisäksi videokameraa ja jopa editointikalustoa ja -osaamista avuksemme. Yhdessä selvisimme näistä haasteista.

Vaikka työmme on ennen

kaikkea perheiden ja lasten kohtaamista, olemme oivalta- neet uuden työtavan myötä, että voimme välittää jotain perheille myös digitaalisesti. Internet ja sosiaalinen media ovat arkea tänä päivänä ja on tärkeää, että myös työmuotomme on ajanhermoilla ja löytää tiensä sinne, missä suurykuntalaiset ovat. Lisäksi uusi työtapana on rohkaisseut audiovisuaalisen materiaalin tuottamiseen; kameran edessä olemiseen ja toimimiseen, kaluston käyttöön, materiaalin leikaamiseen. Olemme löytäneet itsestämme ja toisistamme uusia vahvuuksia ja jo aiemmin löytyneetkin vahvuudet ovat saaneet vahvistusta, sillä jokaisella on ollut mahdollisuus tuoda oma osaamistaan tällaiseenkin tapaan tehdä työtä. Kaipaen eniten ns. normaalista seurakuntaelämästä jo useasti mainitsemani perheiden ja lasten kohtaamista. Kaipaamme lasten naurua ja riemua ja hassutteluja, lasten spontaaneja kaikenlaisten tunteiden purkauksia, keskusteluja vanhempien kanssa, läsnäoloa, ihmisten kansa olemista. Olemme suunnitelleet jättävämmä jotain uudesta työtavasta käytäntöön hieman

poikkeusaikana käyttämäämme pienemmällä profiililla. Jatkamme työtä myös somessa poikkeusajan jälkeenkin. Odotamme kovasti, että perheet ja lapset pääsivät toimintaamme jälleen paikan päälle mukaan. Tämä uusi on kuitenkin tuonut mukavan uuden tavan tehdä työtä. Perheet ja lapset ovat olleet ajatuksissamme poikkeusajan alusta lähtien. Olemme tehneet parhaamme, että tavoittaisimme perheitä tänä outona aikana somen välityksellä. Olemme halunneet välittää perheille ajatuksen siitä, että olemme edelleen heitä varten. Ja ennen kaikkea, että Taivaan Isä pitää huolta ja että saamme jättää kaikki huolestamme ja murheemme Hänelle. Hän kuulee pienet rukouksemme, huokauksemme, ajatuksemme ja tunteemme. Aurinko jo lämmittää ja viimeiset lumenhippuset sulavat. Kesä tulee ja Taivaan Isän kaunis luomistyö puhkeaa jälleen loistonsa. Ihmetellään kevään ja kesän kauneutta ja nautitaan auringon lämmöstä. Toivomme, että pian tavataan! Taivaan Isän siunausta jokaiseen kotiin.

Sini Hyvönen, lastenohjaaja

Kesä on tullut. Aurinko hymyilee. Aallot liplattavat. Sinulle ja perheellesi iloa, enkeleitä ja Taivaan Isän siunausta koko perheelle. Syksyllä jälleen tavataan, uusia juttuja koetaan. Nauttikaa kesästä.

Marjo, Marjut, Marja, Sini ja Anitta sekä Kirkonrotta